

горе, и призори Румянка цѣла въ него е вградана. Месецъ, два, три и голѣмиятъ му сводъ се склучи.

Тѣ се завърнаха въ село съ честъ и слава покрити. Отъ тогава години минаха и отъ тримата братя следа не остана — тѣ умрѣха и вече сж прахъ — само славата имъ и до днесъ се носи.

Мостътъ, въ който невѣста Румянка вградиха, и до днесъ се **Невѣстинъ** мостъ нарича.

Г. Червенковъ.

РАБОТНО МОМЧЕ

Народна пѣсенъ

Мама Стояна хвалѣше :

— Имамъ си момче работно.

За день изкарва браздичка,

За недѣлята — лехичка,

А пѣкъ за месецъ — нивичка.

Тамъ, дето Стоянъ орѣше,

Тежка го дрѣмка налегна,

Изпрегна рало срѣдъ нива,

Натири брѣзи биволи,

Па легна, сладко позаспа.

Доде се Стоянъ понаспи,

Дрѣново рало никнало,

Цѣфнало и завързало.

Кога се Стоянъ събуди,

Зрѣли се дрѣнки наяде.